VARIA

Immigratie in Brazilië.

De officieele statistieken, gepubliceerd door den Minister van Landbouw van Brazilië, geven voor de jaren 1927 en 1928 de volgende cijfers, voorstellende het totaal aantal der immigranten, verdeeld volgens hun verschillende nationaliteiten.

	1927	*1928*
Duitschers	4.878	4.222
Spanjaarden	9.070	4.436
Italianen	12.478	5.493
Japanners	9.084	11.169
Litauers	12.141	1.313
Polen	4.099	4.708
Portugeezen	31.236	33.882
Syriërs	3.000	3.127

(Journal de la Soc. des Américanistes, XXII.)

Poolsche emigratie.

Voor den wereldoorlog emigreerden uit het tegenwoordig Poolsche gebied jaarlijks ongeveer 200.000 personen benevens 500.000 seizoenarbeiders. Men schreef dat toenmaals aan de Russische onderdrukking toe, doch daar de treklust sedert niet is verminderd, zullen de economische verhoudingen wel steeds den doorslag gegeven hebben. De volgende cijfers geven daarvan eenigen indruk. Het geboorteoverschot per 1000 inwoners bedroeg:

	in Duitschland.	*in Posen.*	*in Galicië.*
1880—1890	15.0	16.0	11.3
1900—1905	14.6	19.8	16.2
1911—1914	14.6	18.9	

Het percentage der landbouwbedrijven, kleiner dan 2 resp. 5 ha, was in Galicië:

	1859	*1902*
beneden 2 ha	35.6	42.3
beneden 5 ha	60	80

Het gevolg dezer bezitsverhoudingen, welke ook tegenwoordig nog zeer ongunstig zijn, is, dat het grootste deel der agrarische ondernemingen niet winstgevend is; men spreekt van 76 %. Daar de boeren wederom het talrijkst zijn — 75 % van de Poolsche arbeidenden zijn agrariër — staat dus de helft der Poolsche bevolking permanent onder economischen druk. Vandaar de emigratie.

Vroeger namen de Vereenigde Staten een groot deel der Poolsche emigranten op, doch het stelsel der rantsoeneering heeft daarin een volkomen ommekeer gebracht. In 1912/1913 vestigden zich 174.365 Polen in de Unie, maar in 1925 slechts 5089. De migratierichting is dan ook geheel veranderd: Frankrijk, met zijn chronisch gebrek aan arbeidskrachten, wordt na den wereldoorlog een nieuw „Amerika". (Zeitschr. f. Völkerpsych. und Soz. 6—IV).

Onderwijsstatistiek van Nederland.

Het Centraal Bureau voor de Statistiek te 's-Gravenhage is begonnen met de uitgifte van statistische publicaties betreffende het onderwijs in Nederland. Verschenen zijn Statistiek van het buitengewoon lager onderwijs, Statistiek van het vervolgonderwijs en Statistiek van het voorbereidende onderwijs (bewaarschoolonderwijs).

Afstamming en begaafdheid.

Onder de afstammelingen van een in 1625 gesloten huwelijk in Würtemberg tusschen Karl Bardeli, hoogleeraar in de medicijnen te Tübingen, en Regina Burchardt, dochter van een hoogleeraar in de logica, bevindt zich een reeks van mannen van beteekenis (Hölderlin, Uhland, Schelling, Mörike enz.). H. W. Rath heeft Regina Burchardt beschreven als de „Schwabische Geistesmutter". Over de descendentie dezer personen bestaan veel gegevens in verband met familiebeurzen, waarop de nakomelingen hun recht lieten gelden. De anthropoloog Prof. Mollison te München heeft in een ruimte-netwerk van ijzerdraad de descendentie uit het genoemde huwelijk gereconstrueerd. Het is inderdaad opmerkelijk, hoeveel begaafde menschen hier vereenigd zijn. Mollison wijst er op, dat dit niet alleen is toe te schrijven aan de erffactoren van het echtpaar uit 1625, maar voornamelijk aan het feit, dat de leden telkens in begaafde families zijn ingehuwd. Hierdoor is verhinderd kunnen worden, dat er in den loop der eeuwen een geestelijke achteruitgang is gekomen — wel een bewijs dat de achteruitgang van een geslacht niet onafwendbaar is, wanneer er slechts een geschikte huwelijkskeuze plaats heeft. Op allerlei gebied vindt men bekwame en zeer talentvolle menschen in dit groote familieverband, o.a. ook Hegel, Schiller, Hauff en in lateren tijd bekende anthropologen en anatomen als Froriep, Gaupp, Hochstetter. Het is van belang door dergelijke onderzoekingen de families, die een land bevolken, naar haar waarde te leeren schatten.

Geneeskundig onderzoek vóór het huwelijk.

De „Vereeniging geneeskundig onderzoek voor het Huwelijk" zond ons het volgende uittreksel van de door de Republiek Panama uitgevaardigde Wet (Nr. 154), betrekking hebbende op geneeskundig onderzoek vóór het huwelijk.

Huwelijken mogen daar niet worden aangegaan:

door jongelingen beneden den 14-jarigen of meisjes beneden den 12-jarigen leeftijd;

door personen, die geacht worden niet in het volle bezit te zijn hunner verstandelijke vermogens;

door hen, die lijdende zijn aan physieke impotentie, of aangetast zijn door ernstige besmettelijke ziekten, zooals venerische, syphilis, t.b.c., lepra, kanker, epilepsie en dergelijke.

Personen, die een huwelijk wenschen te sluiten, zijn verplicht een door beide partijen geteekende verklaring in te leveren, bevattende o.m. een certificaat, waarin wordt verklaard, dat zij niet lijden aan eenige ernstige besmettelijke ziekte, welk certificaat moet zijn verstrekt door een in de Republiek Panama bevoegden arts, en wel binnen 15 dagen vóór het te voltrekken huwelijk.

Wanneer toestemming wordt gevraagd het huwelijk kerkelijk te sluiten, zullen de belanghebbenden aan den bevoegden Rechter het geneeskundig certificaat moeten overleggen.

Van de verplichting tot het overleggen van voormeld document worden vrijgesteld de partijen die „in extremis" een huwelijk aangaan, alsmede zij, die vóór de afkondiging dezer wet in gemeenschap met elkaar leefden.

De Rechter of de ambtenaar, die een huwelijk voltrekt zonder dat hem is overgelegd het medisch certificaat, alsmede de geneeskundige, die opzettelijk een certificaat afgeeft, strijdig met de waarheid, worden gestraft met een boete van 500 Balboas ieder.

De certificaten zijn vrij van alle zegel- en andere rechten, en zullen kosteloos worden verstrekt door de officieele geneesheeren, waaronder wordt verstaan artsen, die in dienst van den Staat zijn.

In de districten waar geen staatsgeneesheeren zijn gevestigd, is overlegging van het medisch certificaat niet verplichtend gesteld.